

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου νόμου περί καταστάσεως του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Επαγγελματιών και Βιομηχανικών Επαγγελματιών του Κράτους.

Προς την Βουλή των Ελλήνων

1. Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Επαγγελματιών και Βιομηχανικών Επαγγελματιών του Κράτους συστάθη το έτος 1925 κατ' εξουσιοδότησιν του Νόμου 2868/1922, ως φρενός καλύπτον διά κυρίαν σφραγίδων το Προσωπικό των Επαγγελματιών και Βιομηχανικών Επαγγελματιών, ως και των Επαγγελματιών και Βιοτεχνικών Επαγγελματιών, των ιδρυομένων από της ίδρύσεως του Α.Ν. 1579/1931.

Ούτω εις την ασφάλισιν του Ταμείου υπάγονται οι τακτικοί και οι έκτακτοι υπάλληλοι και υπηρετούν :

α) Τοῦ Ταμείου.

β) Τῶν Επαγγελματιῶν και Βιομηχανικῶν Επαγγελματιῶν τῆς χώρας (Ἀθηνῶν, Ἀλεξάνδρουπόλεως, Ἀργινοῦ, Ἀργολίδας, Ἀρτας, Βόλου, Βοιωτίας, Γαλιτσίου, Εἰθβολῆς, Δράμας, Δοδεκνησσοῦ, Ἡρακλείου, Ἡπείρου, Θεσσαλονίκης, Καλαμῶν, Κερκυράς, Κεφαλληνίας, Κοζάνης, Κορίνθου, Καστοριάς, Καβάνας, Καβάλας, Καρδίτσας, Λαρίσης, Λαμίας, Λασιθίου, Λαοκώδης, Μυτιλήνης, Ξάνθης, Πειραιῶς, Πατρῶν, Πιερίας, Πύργου, Ροδόπης, Ρεθύμνης, Σάμου, Σερρών, Τρικάλων, Φλωρίνης, Νέου και Χανίων).

γ) Τοῦ Νοσηματιστηρίου Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

δ) Τοῦ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

ε) Τοῦ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

στ) Τοῦ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

ζ) Τοῦ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, και

η) Τῶν Ἐπαγγελματικῶν και Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηριῶν Πατρῶν, Κερκυράς, Καλαμῶν, Ἡρακλείου, Ἀργινοῦ, Καβάλας, Μυτιλήνης, Σάμου, Νέου και Δράμας.

Οἱ τακτικοὶ υπάλληλοι τῶν λοιπῶν Ἐπαγγελματικῶν και Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηριῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ι.Κ.Α. υπήχθησαν εἰς τὸ συνταξιοδοτικὸν καθεστὸς τῶν τακτικῶν υπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4579/1966, παρεχόμενος εἰς τὴν ασφάλισιν τοῦ Ἰδρύματος.

Διὰ τῆς ἐπ' ἀριθ. 10312/Ε.275/1953 Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως συστάθη και λειτουργεῖ παρὰ τῷ Ταμείῳ Κλάδος Προνοίας πρὸς τὸν σκοπὸν χρηρησέως ἐφ' ἅπασι παροχῶν ὡς και μηχανίου βοηθηματος εἰς τοὺς ασφαλισμένους τοῦ Ταμείου.

2. Κατὰ τὰ πειρατικά ἐτη τῆς λειτουργίας του τὸ Ταμείο ἐνεργήσας σημαντικὰ ἀδυναμίαι, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του και τὴν διατήρησιν τῆς πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνης τῶν ἠσφαλισμένων και συνταξιούχων του.

Αἱ ἀδυναμίαι αὗται ὀφείλονται κυρίως εἰς τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου διέπονται ἐξ ἀπόψεως ὑπερσυστακῆς καταστάσεως ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ δημοσίων διοικητικῶν υπαλλήλων, ἡ ἀφορὰ δὲ ἐξ ἔχουτος τούτων εἰς ὠρισμένας χρονικὰς περιόδους και ἰδίαι κατὰ τὰ ἐτη 1967 - 1974 ἐπαβάρυνε σημαντικῶς τὸ Ταμείο, τὸ ὁποῖον ὑπεγράωθη νὰ καταβάλῃ σημαντικὰ ποσὰ διὰ τὴν συνταξιοδότησιν των.

Οὕτω ἐνῶ οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἀνέρχονται εἰς 704, οἱ συνταξιούχοι ἀνέρχονται εἰς 241 (σχέσις συνταξιούχων πρὸς ἠσφαλισμένους 1 : 2,92).

Πέραν τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῶν δικαστηρίων ἠμφορητήθη, ἐν οἷς συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου ἀκολουθοῦν τοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου, εἰς ἃς περιπτώσεις διὰ γενικῶν νομοθετημάτων παρέχονται ἐδερνητήματα εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου ἢ ρυθμίζονται θέματα ἀφορῶντα τὸ ὕψος τῶν χορηγομένων συντάξεων κλπ. (Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους 1508/68. Πρωτ. Ἀθηνῶν 3160/70, 1216/73, Ἐφετ. Ἀθηνῶν 8.387/1973 κλπ.).

Ἀναβλυστικῶς ἐπὶ αὐτῷ ἐπὶ ὅμοιο τοῦ Ταμείου χορηγομένου συντάξεως ἀναπροσαρμοζονται αὐτομάτως ἐν περιπτώσει κατὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένων, τὸ Ταμείο ἀντιμετωπίζει ἀκαστοτε τὸ πρόβλημα τῆς ἐξουδετέρωσιν τῶν ἀπαιτούμενων χρηματικῶν ποσῶν διὰ τὴν ἀξίωσιν τῶν συντάξεων.

Μολοντι διὰ τοῦ νόμου 198/75 ἠρξήθησαν σημαντικῶς οἱ πόροι τοῦ Ταμείου, ἐν τούτοις ἡ ἐξέλιξις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς εὐοίωνος.

Οὕτω κατὰ τὰ ἐτη 1975, 1976, 1977 και 1978 ὁ Προσωπολογισμὸς τοῦ Ταμείου ἐαφρῶνίζεται μὲν ἰσοσκελισμῶν, σημειοῦνται ὅμως ἐν περιπτώσει ἐμφορῆσεως ἀπροβλέπτου πινὸς μεγάλου τοῦ Ταμείου ὅ ἀναγκασθῇ νὰ προστρέξῃ εἰς τὰ ἀποθεματικά του.

3. Πέραν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἡ ἀσφάλισιν τοῦ προσωπικῶν τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηριῶν εἰς δύο φρεσις κυρίως ἀσφαλίσεως (Ταμείον και Ι.Κ.Α.) ἔχει δημιουργηθῆσαι εὐλόγη παρὰ τῶν Προσωπικῶν τῶν ὡς εἰρηται Ἐπιμελητηριῶν, τὸ ὁποῖον δὲν τυγχάνει οὕτω τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως.

4. Διὰ τοὺς ὡς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους και ἐν τῇ καταβαλλομένη προσπάθειᾳ μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φρεῶν κυρίως ἀσφαλίσεως, ἄνευ ρυθμιζέσεως τῶν δικηωμάτων τῶν ἠσφαλισμένων, ἐκρίθη σκόπιμος και ἀναγκαιῆ ἡ κητάρχησις τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ἠρξέντος Ταμείου και ἡ ὑπαγωγὴ τῶν ἠσφαλισμένων και συνταξιούχων αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ μὲ τῶν τακτικῶν υπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. συνταξιοδοτικὸν καθεστὸς.

5. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου καθρητίσθη τὸ παρὸν σχέδιον νόμου ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους διατάξεων τοῦ ὁποῖου σημειοῦνται τ' ἀκόλουθα :

α) Διὰ τοῦ άρθρου 1 κητάρχεται ὁ Κλάδος Συντάξεων τοῦ Ταμείου και τὸ τακτικὸν Προσωπικὸν τῶν εἰς αὐτὸ ἀναφερομένων Ν.Π.Δ.Δ. ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. και συνταξιοδοτεῖται συμφώνως πρὸς τὰς συνταξιοδοτικὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῶν τακτικῶν υπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. (Νόμος 3163/55).

β) Διὰ τοῦ άρθρου 2 προβλέπεται, ὅτι τὸ Ι.Κ.Α. κηθίσταται καθολικῆς διάδοχος πάντων τῶν ἐνεργητικῶν και παθητικῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ταμείου τῶν παρεχόμενων ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ καταργουμένου Κλάδου, ὡσχύτως ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Κλάδου (ἀποτελούμενη ἐξ ἐνὸς οἰκοπέδου κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας) περιέρχεται εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

γ) Διὰ τοῦ άρθρου 3 ρυθμίζεται τὸ θέμα τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ συνταξιοδοτικῶν χρόνου τῶν ἀσφαλισμένων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. προσωπικῶν, συνισταμένων :

(1) Εἰς τὸν χρόνον τῆς δικηυθείσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως.

(2) Εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως τὸν ἀντικηωριζόμενον βάσει τῶν διατάξεων, περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ Προσωπικῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

δ) Διὰ τοῦ άρθρου 4 ρυθμίζεται ἡ ἀσφαλιστικὴ κατάσταση τῶν συνταξιούχων τοῦ καταργουμένου Κλάδου, οἱ ὁποῖοι ὅα ἐξακολουθοῦν νὰ λαμβάνουν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ τὸ κατὰ τὴν κητάρχησιν λαμβανόμενον ποσὸν συντάξεως.

Αἱ συντάξεις τῶν συνταξιούχων τούτων δὲν ὅα τύχουν ἀνακηθωρισμῶν ὅ ἀξίανονται ὅμως ὡσχύως ἀξίανονται αἱ συντάξεις τῶν συνταξιούχων τακτικῶν υπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α.

ε) Διὰ τοῦ άρθρου 5 προβλέπεται ἡ μετονομασία τοῦ Ταμείου ἀπὸ Συντάξεων εἰς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως και Προνοίας και διατήρησις αὐτοῦ ὡς Ὀργανισμὸς χρηρησέως ἐφ' ἅπασι παροχῶν και παροχῶν ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως.

στ) Διὰ τοῦ άρθρου 6 προβλέπεται ἡ ἐπὶ τινι χρόνον κητάρχη ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ τῆς διὰ τοῦ άρθρου 3 περιπτώσεως β' τοῦ νόμου 198/75 ἐπιβληθείσεως ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐτρησίας εἰσφορᾶς τῶν Ἐπιμελητηριῶν, συνισταμένων ἐκ ποσοστοῦ

§ 4. Επί των αναγκαρίων εφόδων των πουτ τον σκοπόν ελαφρυντικως τροπον τινα του βάρους, το όποιον θα επωμισθη το Ι.Κ.Α. εκ της δαπάνης συνταξιοδοτησεως των ως ειρηγται προσώπων.

ζ) Διά του άρθρου 7 προβλέπεται η παροχή ευχερίας εις τους ησφαλισμένους του καταργουμένου Κλάδου, οι όποιοι θα εξέλθουν της υπηρεσίας μέχρι 31.12.1985 να επιλέξουν διά την συνταξιοδοτήσιν των, είτε τας διατάξεις της νομοθεσίας της διεπούσης τον άνωτερω Κλάδον, είτε τας διατάξεις της νομοθεσίας των τακτικων υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. Η ευχέρεια αυτή παρέχεται και εις τους εξεργουμένους μέχρι 31.12.1990, εφ' όσον δεν δικαιοδυνται σύνταξη σύμφωνα με τας διατάξεις του Ν. 3163/55.

Η ρύθμισις αυτή κρίνεται δικαία και επιβεβλημένη διά να μη στερηθουν του δικαιώματος συντάξεως οι ησφαλισμένοι εκείνοι, οι όποιοι θα εξέλθουν μέχρι της άνωτερω χρονολογίας και οι όποιοι κέκτηνται ασφαλιστικήν προσδοκίαν.

Ούτως έχει το παρόν σχέδιον νόμου, το όποιον έχομεν την τιμήν να παρακαλέσωμεν όπως υφισθη υπό του Σώματος.

Έν Αθήναις η 19 Ιανουαρίου 1979

Οι Υπουργοι

Οικονομικων Έμποριου
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινωνικων Υπηρεσιων
Σ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί καταργήσεως του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων του Κράτους.

Άρθρον 1.

1. Ο εις το Ταμειον Συντάξεων Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων του Κράτους υφιστάμενος Κλάδος Συντάξεων καταργείται.

2. Υπάγονται ερεξής εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. κατά τας διατάξεις του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4277/1962, (περί συνταξιοδοτήσεως των Ιατρων του Ι.Κ.Α. και άλλων τινων κατηγοριων εργαζομένων), ως αυτά εκάστοτε ισχύουν, οι εκ των ησφαλισμένων εις τον καταργουμενον κλάδον ανήκοντες εις το τακτικόν προσωπικόν των κάτωθι Ν.Π.Δ.Δ.:

α) Των Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων της Χώρας.

β) Του Ταμείου Επιχειρητικής Ασφάλισεως και Προνοίας Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων, Επιπγγελματικων και Βιοτεχνικων Επιμελητηριων του Κράτους.

γ) Του Χρηματιστηριου Έμπορευμάτων Πειραιώς.

δ) Του Επαγγελματικου Επιμελητηριου Αθηνων.

ε) Του Επαγγελματικου Επιμελητηριου Πειραιώς.

στ) Του Βιοτεχνικου Επιμελητηριου Αθηνων.

ζ) Του Βιοτεχνικου Επιμελητηριου Πειραιώς.

η) Των Επαγγελματικων και Βιοτεχνικων Επιμελητηριων Πατρων, Κερκυρας, Καλαμών, Ηρακλειου, Αργειου, Κατάρας, Μυτιλήνης, Σάμου, Χίου και Δράμας, και

θ) Των ερεξής ιδρυομένων Επαγγελματικων και Βιοτεχνικων Επιμελητηριων.

3. Το μη μόνιμον προσωπικόν των Ν.Π.Δ.Δ. τούτων, δικαιοδυνται σύνταξιος παρά του Ι.Κ.Α. κατά τας κοινάς περί τούτου διατάξεις.

Άρθρον 2.

1. Εις το ΙΚΑ περιεργεται, ως επί καθολικής διαδοχής, το σύνολον των ενεργητικων και παθητικων περιουσιακων στοιχείων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων του Κράτους, των προεργουμένων εκ της λειτουργίας του καταργουμένου Κλάδου Συντάξεων. Ειςκειμείς τυχον δικαι, γεννηθείσαι εκ της λειτουργίας του Κλάδου τούτου, συνεχίζονται υπό του ΙΚΑ άνευ διακοπής.

2. Άπαντα η άκινήτος περιουσία του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων του Κράτους, περιεργεται αυτοδικαίως εις το Ι.Κ.Α. Περύ της μεταστρωσεως της κυριότητας, ο Υπουργός Κοινωνικων Υπηρεσιων συντάσει σχετικήν πράξιν, περιέχουσαν περιγραφήν των ακινήτων, μεταγραφουμένων εις τα Βιβλία του οικείου Υποθηκοφυλακειου άτελώς.

Άρθρον 3.

1. Ως συντάξιμος πραγματική υπηρεσία των εν παρ. 2 του άρθρου 1 του παρόντος αναεργουμένων προσώπων, λογίζεται ο χρόνος ο διαρκούεις εις την ασφάλισιν του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων του Κράτους ως τακτικου υπαλλήλου.

2. Ως συντάξιμος πραγματική υπηρεσία λογίζεται και οιαδήποτε προγενεστέρα υπηρεσία ως τακτικου υπαλλήλου η υπηρετεύου, ητις αναγνωρίζεται ως τοιαύτη, κατά τας περί συνταξιοδοτήσεως του τακτικου προσωπικου του Ι.Κ.Α. διατάξεις.

3. Λογίζεται όμοίως ως συντάξιμος πραγματική υπηρεσία και η προγενεστέρα υπηρεσία ως εκτάκτων η ημερομισθίων υπαλλήλων παρά τοις Επιμελητηριαις, ως και εκείνη ητις προβλέπεται υπό των περί συντάξεων του προσωπικου του Ι.Κ.Α. διατάξεων, εφ' ους όρους και προϋποθέσεις αναγνωρίζεται ως τοιαύτη υπό τούτων.

4. Διά την αναγνώρισιν υπό του Ι.Κ.Α. ως συνταξιμου του υπό της προηγουμένης παραγράφου όριζομένου χρόνου, καταβάλλονται: α) υπό των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4277/1962, ως αυτά εκάστοτε ισχύουν, προβλεπομενα: εισεργα, υπολογιζόμενα: επί των μηνιακων αποδοχων του χρόνου υποδότης υπό του ησφαλισμένου της περί αναγνωρίσεως αίτησεως εις το Ι.Κ.Α. Το ποσόν διά την αναγνώρισιν καταβάλλεται: υπό του εργουδότη η υπό του ησφαλισμένου, εις περίπτωσην μη καταβολής τούτου, υπό του εργουδότη.

5. Εφ' όσον έχει καταβληθεί εισεργά ησφαλισμένου και εργουδότη εις τον Κλάδον Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων του Κράτους διά την αναγνώρισιν ως συνταξιμου του χρόνου των κατά τας παραγράφους 1 έως και 3 υπηρεσιων, δεν καταβάλλεται πρόσθετος εισεργά διά την αναγνώρισιν αυτών.

Άρθρον 4.

1. Από της καταργήσεως του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων, το Ι.Κ.Α. άρδονεται με την καταβολήν των συνταξιούχων των ητη συνταξιούχων του καταργουμένου Κλάδου, θεωρουμένων ως συνταξιούχων του Ι.Κ.Α.

2. Οι κατά την προηγουμένην παραγράφου συνταξιούχοι εξακολουθεύ, λουθοντες το ποσόν της υπο του Ταμείου καταβάλλομένης αυτοις συντάξεως, ητις οδξίνονται κατά το ποσόν των εκάστοτε χρησιμοποιουμένων εις τας συντάξεις των συνταξιούχων τακτικων υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. αξίσεων.

Άρθρον 5.

Το Ταμειον Συντάξεων Προσωπικου Έμπορικων και Βιομηχανικων Επιμελητηριων του Κράτους μετανοιάζεται